

чие и въ самитѣ идеи. Както атомитѣ на елементитѣ мѣнятъ мѣстата си, извършватъ различни служби, така и клеткитѣ на човѣшкия организъмъ мѣнятъ мѣстата и службитѣ си. Запримѣръ, следъ хиляди години клеткитѣ на краката ще влѣзатъ въ мозъка. Това наричатъ хората еволюция. Но ако клеткитѣ на мозъка не могатъ да използватъ добритѣ условия, следъ хиляди години тѣ ще слѣзатъ въ краката, ще взематъ по-низко положение. Това наричатъ хората карма, или лоша сждба. Въз основа на сжщия законъ и човѣкъ може да бжде или въ краката, или въ главата на космическия човѣкъ, вследствие на което ще се намира при по-добри, или при по-лоши условия на живота. Ако разумно използва лошитѣ условия, той ще мине въ по-добри условия на живота.

Като слушатъ да имъ се говори по този начинъ, мнозина искатъ да бждатъ умни, добри, по-скоро да еволюиратъ. Човѣкъ не може да бжде уменъ, нито може да бжде глупавъ; той не може да бжде нито добъръ, нито лошъ. Защо? — Защото частъта не може да бжде равна на цѣлото. Умътъ представя цѣлокупността на Великото, на Божественото въ свѣта. Следователно, уменъ може да бжде само онзи, който познава Бога, и чрезъ когото Богъ се проявява. Безъ тѣзи условия никой човѣкъ не може да бжде уменъ. Той всѣкога ще представя малка частица, която нѣма ни-